

vi. másodlagosan: mivel megsemmisítette a megtámadott ítéletet, annyiban amennyiben az a KFF-en kívül a piac egyéb szereplőinek is biztosít bizonyos jogokat (a megtámadott ítélet 1. pontja).

(¹) A Hollandia által a nemzetközi finanszírozási műveletekre alkalmazott támogatási rendszerről szóló, 2003. február 17-i 2003/515/EK bizottsági határozat (HL L 180., 52. o.).

lapodásnak (¹) (EGT-megállapodás) a szabad tőke mozgásra vonatkozó és lényegében az EK 56. cikkel megegyező 40. cikkét. A holland társaság tőkéjében részesedéssel rendelkező norvég és izlandi társaságok helyzete objektíve hasonló az ugyanilyen részesedéssel rendelkező holland társaságokéhoz. Nem igazolható a holland szabályozás. Bár a tagállamok tehetnek intézkedéseket a visszaélés megelőzése érdekében, ezen intézkedéseknek arányban kell állniuk a kifizető céllal, a jelen esetben pedig nem ez a helyzet.

(¹) HL L 1., 1994.1.3.

2007. november 23-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság

(C-521/07. sz. ügy)

(2008/C 37/12)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: P. van Nuffel és R. Lyal meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság – mivel a Norvégiában vagy Izlandon illetőséggel rendelkező társaságok számára fizetett osztalékokat más feltételekkel mentesíti az osztalékadó levonása alól, mint a holland társaságoknak fizetett osztalékokat – nem teljesítette az EGT-megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A holland adójogszabályok értelmében nem vonják le az osztalékadó a holland társaság által Hollandiában illetőséggel rendelkező más – az osztalékfizető társaságban legalább 5 %-os részesedéssel rendelkező – társaságnak fizetett osztalék után. Ezzel ellentétben az osztalékadó le kell vonni, ha az osztalékban részesülő társaság Norvégiában vagy Izlandon rendelkezik illetőséggel, kivéve ha az osztalékban részesülő társaság az osztalékfizető holland társaságban (norvég társaság esetében) legalább 25 %-os vagy (izlandi társaság esetében) 10 %-os részesedéssel rendelkezik.

A Bizottság álláspontja szerint a holland adójogszabályok eltérő bánásmódban részesítik a Norvégiában vagy Izlandon, illetve a Hollandiában illetőséggel rendelkező társaságokat. Ez akadályozza a tőke Hollandia és Norvégia vagy Izland közötti szabad mozgását, ami sérti az Európai Gazdasági Térségről szóló megál-

A Finanzgericht Düsseldorf (Németország) által 2007. november 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dinter GmbH kontra Hauptzollamt Düsseldorf

(C-522/07. sz. ügy)

(2008/C 37/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Dinter GmbH

Alperes: Hauptzollamt Düsseldorf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúra (¹) 20. árucsoportjához tartozó 5. b) kiegészítő megjegyzést, hogy a hozzáadott cukortartalmú gyümölcslevek fogalma alatt olyan gyümölcslevek is értendők, amelyek bár ténylegesen nem tartalmazzak hozzáadott cukrot, mindenkori hozzáadott cukortartalmukat azonban a Kombinált Nomenklátúra 20. árucsoportjához tartozó 5. a) kiegészítő megjegyzés alapján számították ki?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklátúra 20. árucsoportjához tartozó 5. b) kiegészítő megjegyzést, hogy a „gyümölcsökből vagy koncentrált gyümölcslé hígításával előállított” kitétel csak az e kiegészítő megjegyzésben említett „természetes állapotú gyümölcslé [...]” kifejezés részletesebb magyarázatára szolgál, e kitétel azonban ténylegesen a vám elé állításuk szerinti mindenkori állapotú (nem erjesztett és hozzáadott alkoholtartalom nélküli) gyümölcslevek valamennyi fajtájára alkalmazni kell?

- 3) Ha az előbbi két kérdésre igenlő a válasz: érvényes-e a Kombinált Nomenklatúra 20. árucsoportjához tartozó
5. b) kiegészítő megjegyzés?

(¹) A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2004. szeptember 7-i 1810/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 327., 1. o.).

2007. november 26-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-524/07. sz. ügy)

(2008/C 37/14)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: B. Schima meghatalmazott)

Alperes: Osztrák Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság – mivel megtagadta azon régebbi használt importált gépjárművek nyilvántartásba vételét, amelyeket másik tagállamban már nyilvántartásba vettek, azonban nem felelnek meg egyes osztrák kibocsátási és zajvédelmi előírásoknak, miközben az azonos típusú, belföldön korábban már nyilvántartásba vett gépjárművekre az újbóli nyilvántartásba vételkor nem vonatkoznak ilyen követelmények – elmulasztotta az EK 28. és EK 30. cikk alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EK 28. cikk értelmében a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés. A mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül minden olyan tagállami szabályozás vagy intézkedés, amely alkalmas a közösségi kereskedelem közvetett vagy közvetlen, tényleges vagy lehetséges befolyásolására.

A tehergépjárművekről szóló osztrák törvény rendelkezései szerint nem vehetők nyilvántartásba azon régebbi használt importált gépjárművek, amelyeket másik tagállamban már nyilvántartásba vettek, azonban nem felelnek meg egyes osztrák kibocsátási és zajvédelmi előírásoknak, miközben az azonos

típusú, belföldön korábban már nyilvántartásba vett gépjárművekre az újbóli nyilvántartásba vételkor nem vonatkoznak ilyen követelmények. A Bizottság szerint ezáltal az Osztrák Köztársaság elmulasztotta az EK 28. és EK 30. cikk alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

Az a nemzeti szabályozás ugyanis, amely egy másik tagállamban előzőleg már nyilvántartásba vett gépjármű első belföldi nyilvántartásba vételét a másodlagos közösségi jog irányadó rendelkezésinél szigorúbb kibocsátási és zajvédelmi határértékek betartásától teszi függővé, alkalmas a közösségen belüli kereskedelem korlátozására. Ezen kívül ez a kereskedelmi korlátozás hátrányos megkülönböztetést alkalmaz külföldi termékekkel szemben, mivel az üzembentartó megváltozását követően ismételten nyilvántartásba vett hazai használt gépjárműveknek nem kell megfelelniük a szigorúbb határértékeknek. Az osztrák rendelkezések azt sem írják elő, hogy a nyilvántartásba vett gépjárműveket ki kell vonni a forgalomból, ha nem felelnek meg azoknak a kibocsátási és zajvédelmi értékeknek, amelyek a behozott járművek egyedi engedélyezése esetén irányadók.

A Bizottság szerint a Szerződésnek az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezései alkalmazását a jelen esetben semmilyen különleges szabályozás nem zárja ki. Először is, a 93/59/EGK irányelv és a 92/97/EGK irányelv kibocsátási és zajvédelmi értékeket megállapító rendelkezései, amelyekre az osztrák jog utal a betartandó határértékekkel kapcsolatban, nem alkalmazandók azokra a járművekre, amelyeket egy másik tagállamban az irányelvben megjelölt időpontot megelőzően már üzembe helyeztek. Másodszor: az EGT-megállapodás II. mellékletének 1. pontját nem lehet alapul venni olyan tényállások megítéléséhez, amelyekre kizárólag a közösségi jog alkalmazandó, mint például egy gépjármű másik tagállamból Ausztriába történő behozatala olyan időpontban, amikor mind Ausztria, mind a másik állam a Közösség tagja volt.

A Közösségen belüli kereskedelem korlátozását az EK 30. cikkben kifejezetten megnevezett, vagy más nyomós közérdekű ok igazolhatja. Az ilyen szabályozás azonban alkalmas, szükséges, és megfelelő kell, hogy legyen, és a korlátozások nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei.

A jelen ügyben szereplő kereskedelmi korlátozás esetében viszont ilyen igazoló ok nem létezik. A Bizottság szerint ugyanis nem lehet az egészség- vagy környezetvédelemmel kapcsolatos okra hivatkozva megtagadni a behozott járművek nyilvántartásba vételét, ha azonos típusú, belföldön előzőleg már nyilvántartásba vett gépjárművek újbóli nyilvántartásba vételét ugyanazon okok miatt nem tagadják meg. Ezen kívül a Bizottság álláspontja szerint a kedvezőbb kibocsátási és zajvédelmi értékekkel rendelkező járművekre való áttérés kevésbé korlátozó intézkedéssel is biztosítható. Az egészségvédelmi és környezetvédelmi célkitűzéseknek kizárólag a behozott járművek terhére történő megvalósítása azonban nem egyeztethető össze az áruk szabad mozgásának elveivel.